

nogle af disse Forslag, som vi fra vor Side maa modsætte os. Men jeg føler mig forvisset om, at vi ved Forhandlingen med Ministeren om disse Ting, vil kunne naa til fuldstændig Enighed om de Veje, ad hvilke man fremtidig vil gaa frem paa dette Omraade.

Jeg skal nu tillade mig saa kort som muligt at gennemgaa det foreliggende Lovforslags enkelte Paragraffer og gøre mine Bemærkninger dertil. Jeg tror, det rummer en Fare, naar det i Forslaget om Ændring af § 2 foreslaas, at det under visse Betingelser kan tillades, at Traktorer benyttes til Gods-transport paa vore Veje. Jeg forstaaer i alle Tilfælde den Ændring, Ministeren har stillet, paa den Maade, at en Traktor skal falde ind under de forskellige Afgiftsbestemmelser, hvis den benyttes til Godstrafik. Jeg vil dog anse det for absolut paakrævet, at man forbyder Anvendelse af Traktor til almindelig Godstrafik paa vore Landeveje; saadanne Traktorer øver ganske utilbørlig Skade paa vore Veje, og vi har andre Befordringsmidler, der kan benyttes.

Jeg hilser med Glæde Bestemmelsen i Lovforslaget om, at Jernringe paa Lastautomobiler i Fremtiden er forbudte, thi det er ret indlysende, at der er noget Køretøj, som har øvet særlig skadelig Indflydelse paa vore Vejbaner i de senere Aar, er det Lastautomobilerne med massive Jernringe. Dette, at der kun maa benyttes Luftringe eller Gummiringe, betyder et stort Fremskridt, men jeg kunde ønske, at man i Loven, stærkere end der er gjort, markerede Forskellen i Afgift paa et Lastautomobil med Luftringe og et Lastautomobil med massive Gummiringe, hvis man gør det, tilskynder man nemlig Folk til at anskaffe Lastautomobiler med Luft-Gummiringe, og derved vil man faktisk beskytte Vejene i større Grad, end hvis man giver almindelig Tilladelse til at benytte massive Ringe. At det skal overlades til Justitsministeriet at træffe nærmere Bestemmelse om Hjulringenes Dimensioner i Forhold til Akseltrykket, finder jeg betryggende, og det mener jeg, vi kan tiltræde.

Til § 4 foreslaas forskellige Ændringer angaaende Køretøjs Belysning. Jeg hilser den Bestemmelse med Glæde, som gaar ud paa, at enhver Motorcykle med Sidevogn skal have anbragt en Lygte paa Sidevognen i den fra Motorcyklen vendende Side. Jeg husker ikke, om det er udtrykt paa den Maade, men ellers kan Udtryksmaaden forandres, det maa jo være i den Side af Paahængsvognen eller Sidevognen, som vender bort fra selve Motorcyklen, at Lygten

skal anbringes. Ligeledes er der en Bestemmelse om, at alle Motorcykler skal have et „Katteøj“, altsaa et Spejl, som giver rød Refleks, naar det belyses af et bagfra kommende Motorkøretøjs Forlygter. Jeg vil henstille, at dette forandres til „eller en Lygte“, thi de fleste Motorcykler har en Lygte bag paa, som belyser Nummerpladen, og der er ingen Mening i, at man gaar bort fra dette udmærkede System og tvinger Motorcyklerne til at indføre Spejle i Stedet; man kunde skrive: „enten et Spejl eller en Lygte“. Hidtil har Ministeriet bestemt Lygternes Lysstyrke, nu ønskes dette forandret til, at Ministeriet bestemmer „Lygternes Indretning“. Det er muligt, dette rummer en Fordel.

Jeg vil gøre opmærksom paa en anden Bestemmelse, som findes i den nugældende Lovs § 4, men som hidtil ikke er praktiseret, og jeg vil pege paa, at man maa se at komme den Vej ud, det er Bestemmelsen om, at Ministeriet kan kræve, at der paa Automobilerne eller paa Motorkøretøjerne anbringes Apparater, som kan kontrolere Kørehastigheden. Denne Bestemmelse bliver staaende i Loven efter det foreliggende Lovforslag, men jeg vil tillade mig at henlede Ministerens Opmærksomhed paa, at naar det Øjeblik indtræffer, hvor der virkelig konstrueres et Apparat, som er nøjagtigt, bør denne Bestemmelse træde i Kraft, thi dergennem har vi virkelig den eneste, om jeg saa maa sige, fyldestgørende Maaler for, om Kørehastigheden overholdes eller ikke.

I § 9 i den nugældende Lov fastsættes de Afgifter, som skal svares ved hvert Eftersyn, samt Afgifterne ved Aflæggelse af Køreprøver. Der erlægges nu en Afgift af 10 Kr. for Motorkøretøjer og 5 Kr. for Motorcykler. Nu foreslaas det, at Afgiften skal fastsættes af Justitsministeren. Jeg gaar ud fra, at det er Ministerens Mening kun at ville have en Afgift, hvorved Udgifterne ved dette Tilsyn fuldt ud dækkes. Jeg gaar ud fra, at det ikke er Ministerens Mening derigennem yderligere at skabe en Indtægt for Statskassen. Under den Forudsætning kan vi fra vor Side hilse denne Bestemmelse med Glæde, idet vi finder det naturligt, at Staten ikke skal have specielle Udgifter ved en saadan Foranstaltningens Gennemførelse.

Hidtil har ifølge den bestaaende Lov Motorkøretøjer, som ikke vejer over 700 kg, haft en absolut Tilladelse til at færdes paa alle Biveje. Det er kun meget faa Biveje her i Landet og meget korte Strækninger af Biveje, som ifølge kommunale Bestemmelser har været spærrede for saadan Automobilfærdsel. Næsten alle Motorkøretøjer har